

KATAKAL

Ročník VII.

29. 3. 2025

Číslo: 18

PALMOVÁ NEDEĽA - NEDEĽA UTRPENIA PÁNA

R.: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

BENEDIKT XVI. (2010)

Na evanjelium požehnania ratolestí, ktoré počúvame Cirkev už vopred odpovedá na toto evanjelium a hovorí: „Nasledujme Pána.“ Tým sa jasne vyjadruje téma Palmovej nedele. Je ňou nasledovanie. Byť kresťanmi znamená považovať cestu Ježiša Krista za správnu cestu ako byť ľuďmi – je to cesta, ktorá vedie k cieľu, k plne realizovanému a autentickému ľudstvu.

Vonkajšia cesta je však predovšetkým obrazom vnútorného pohybu nášho života, ktorý sa uskutočňuje nasledovaním Krista: je vo výstup na pravú výšku ľudského bytia. Človek si môže vybrať aj pohodlnú cestu a vyhnúť sa každej námahe. Môže zostúpiť aj smerom nadol, do vulgárnosti. Môže sa topiť v močiari lži a nečestnosti. Ježiš kráča pred nami, a stúpa smerom nahor. On nás vedie k tomu, čo je veľké, čisté, vedie nás k zdravému vzduchu výšok: k životu podľa pravdy, k odvahe ktorá sa nedá zastrašiť bľabotáním prevládajúcich názorov; k výške, ktorá podporuje a pomáha blížnemu. Vedie k ochotnej službe trpiacim a opusteným; k vernosti, ktorá stojí na strane blížneho aj keď sa situácia stáva ťažkou. Vedie k ochote preukázať pomoc; k добрote, ktorá sa nedá odzbrojiť ani nevďakom. Ježiš nás vedie k láske – vedie nás k Bohu.

V šírke Ježišovho výstupu do Jeruzalema stávajú viditeľnými dimenzie nášho nasledovania – cieľ, ku ktorému nás chce priviesť: až do Božích výšok, do spoločenstva s Bohom, k tomu, aby sme boli spolu s Bohom.

Toto je ten pravý cieľ a spoločenstvo s ním je cestou. Byť v spoločenstve s ním znamená byť na ceste, znamená neustály výstup k opravdivej výške nášho povolania. Kráčať spolu s Ježišom znamená súčasne vždy aj kráčať v spoločnom „my“ tých, ktorí ho chcú nasledovať. Vovádza nás do tohto spoločenstva. Pretože cesta k pravému životu, k tomu že sa pripodobníme vzoru Božieho Syna Ježiša Krista presahuje naše vlastné sily, toto kráčanie vždy znamená aj to, že sme nesení. Sme takpovediac na jednom lane s Ježišom Kristom – spolu s ním na výstupe do Božích výšok. On nás ťahá a drží. Súčasťou nasledovania Ježiša je aj to, že sa necháme napojiť na takéto lano, že prijímame skutočnosť, že to nedokážeme sami. Jej súčasťou je aj tento úkon pokory, vstúpenie do spoločného „my“ Cirkvi; pripnutie sa na lano, zodpovednosť spoločenstva – aby sme lano nepretrhli tvrdohlavosťou a mudrlantstvom.

Pokorne veriť spolu s Cirkvou, na ktorú sme naviazaní pri výstupe k Bohu je základnou podmienkou nasledovania. K tomuto vedomiu že spolu visíme na jednom lane patrí aj to, že sa nesprávame ako vlastníci Božieho slova, že nebežím za pomýlenou ideou emancipácie. Pokora toho, že sme odkázaní na seba a tvoríme jeden celok, je pre výstup základná. Jej súčasťou je aj to, že vo sviatostiach sa necháme vždy znova viesť za ruku Pánom, že ním sa necháme očisťovať a posilňovať, že prijímame disciplínu výstupu, aj keď sme unavení.

K výstupu do výšok Ježiša Krista, k výstupu až do Božej výšky patrí aj kríž. Tak ako v bežnom živote nemožno dosiahnuť veľké výsledky bez odriekania a tvrdého cvičenia, ako radosť z veľkého objavu vo vede alebo pravá zručnosť sa vždy spája s disciplínou, s námahou učenia sa, tak cesta k samotnému životu, k realizácii vlastného ľudstva, sa viaže na spoločenstvo s tým, ktorý vystúpil do Božích výšok prostredníctvom kríža. V konečnom dôsledku, kríž je vyjadrením toho, čo znamená láska: len ten, kto stratí sám seba, ten sa aj nájde.

Naše putovanie v nasledovaní Krista nesmeruje k nejakému pozemskému mestu, ale k novému Božiemu mestu, ktoré rastie uprostred tohto sveta. Putovanie k pozemskému Jeruzalemu však môže byť práve pre nás kresťanov užitočným prvkom na tejto ešte väčšej ceste.

Viera v Ježiša Krista nie je výmysel legend. Zakladá sa na udalostiach, ktoré sa skutočne stali. Tieto udalosti my môžeme takpovediac kontemplovať a dotýkať sa ich. Je dojemné byť v Nazarete na mieste, kde sa anjel zjavil Márie a odovzdal jej úlohu stať sa Matkou Vykupiteľa. Je dojemné byť v Betleheme na mieste, kde Slovo, ktoré sa stalo telo, prišlo prebývať medzi nami; kráčať po miestach, kde sa Boh chcel stať dieťaťom. Je dojemné stúpať na Kalváriu, až na miesto, kde Ježiš zomrel za nás na kríži. A napokon stáť pred prázdny hrobom, modliť sa tam, kde spočívalo jeho sväté telo a kde sa na tretí deň odohralo vzkriesenie. Sledovať Ježišove vonkajšie cesty nám má pomáhať, aby sme kráčali radostnejšie a s novou istotou po vnútorných cestách, ktoré nám on ukázal, a ktorými je on sám.

PALMOVÁ NEDEĽA
NEDEĽA UTRPENIA PÁNA